

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/137/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014200220
Dátum vydania rozhodnutia: 03.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014200220.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: C.. C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XXXX/XX, J., zastúpeného: JUDr. Marián Ďurina, advokát so sídlom Sibírska č. 4, Bratislava, proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29.augusta č.8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 02.04.2015, č.k. 8Sd/18/2014-88, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 02.04.2015, č.k. 8Sd/18/2014-88, z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 02.04.2015, č.k. 8Sd/18/2014-88, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X z 30.10.2013 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) a navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania.

Preskúmaným rozhodnutím odporkyňa podľa § 142 ods. 4 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.“) a podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku od 15.11.1995. V odôvodnení rozhodnutia poukázala na to, že rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia (ďalej len „VÚSZ“) bol navrhovateľovi od 01.01.2001 podľa § 26 zákona č. 114/1998 Zb. o sociálnom zabezpečení vojakov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 114/1998 Zb.“) priznaný výsluhový dôchodok; keďže navrhovateľ ako vojak z povolania získal dobu služby viac ako 20 rokov, podľa § 132 ods. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb. mu vznikol nárok na starobný dôchodok dosiahnutím veku 55 rokov, a preto podľa § 142 ods. 4 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb. odporkyňa nie je príslušná rozhodnúť o jeho nároku na starobný dôchodok.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že dospel k záveru, že navrhovateľ nespĺnil podmienku nepretržitého trvania zamestnania od vzniku nároku na starobný dôchodok do 31.12.2003, preto mu nevznikol nárok na starobný dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z.z. a podľa § 142 ods. 4

písm. a) zákona č. 100/1988 Zb. o dávke dôchodkového zabezpečenia vojakov z povolania rozhoduje Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia. Z toho dôvodu rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Poukázal na to, že do 30.04.1998 bol zúčastnený na všeobecnom dôchodkovom zabezpečení a od 01.05.1998 v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia. Pre nárok na výsluhový dôchodok nebola zohľadnená skutočnosť, že túto službu vykonával v I. a II. kategórii funkcií, ktorý je treba podľa § 14 ods. 4 v spojení s § 130 až § 145 zákon č. 100/1988 Zb. považovať za dobu zamestnania v I., resp. v II. pracovnej kategórii; ustanovenie § 143a sa od 01.07.2002 na sociálne zabezpečenie policajtov a vojakov nepoužije. Namietol tiež, že k 31.01.2015 má odpracovaných 59 rokov a 308 dní. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žiadal, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 386,15 €.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že vzhľadom na viac ako 20 rokov služby vznikol navrhovateľovi nárok na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb. dňa 15.11.1995, teda v čase, kedy sa na vzniknuté nároky vzťahovala piata časť zákona č. 100/1988 Zb. a o žiadosti o starobný dôchodok má preto podľa § 142 ods. 4 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb. rozhodnúť Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia. Odporkyňa preto nie je príslušná rozhodovať o tomto nároku. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zmenu.

Je nesporné, že navrhovateľ bol vojakom z povolania, resp. profesionálnym vojakom a pre nárok na výsluhový dôchodok podľa § 26 zákona č. 114/1998 Zb. mu bola zhodnotená doba od 21.07.1958 do 31.12.2000, kedy ukončil služobný pomer. Taktiež nie je sporné, že vzhľadom na viac ako 20 rokov služby v I. kategórii funkcií navrhovateľ splnil podmienky pre vznik nároku na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb. dňom XX.XX.XXXX, teda dosiahnutím veku 55 rokov a tento nárok mu zostal zachovaný v súlade s § 175 zákona č. 100/1988 Zb., resp. § 274 zák.č.416/2003 Z.z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozsudku sp.zn. 9So/103/2011 z 26.09.2012 vyslovil právny názor, že kompetencia príslušných orgánov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky rozhodnúť o sociálnom zabezpečení policajtov, teda aj o nároku na starobný dôchodok, nie je ustanovením § 143a bodu 1 zákona č. 328/2002 Z.z. dotknutá, ak navrhovateľ nebol od vzniku nároku na starobný dôchodok nepretržite zamestnaný k 31.12.2003, ako to predpokladá ustanovenie § 261 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Tento právny názor je v zásade aplikovateľný aj v danom prípade.

Žiadosťou z 28.05.2013 navrhovateľ požiadal o priznanie starobného dôchodku od 15.11.1999. Z tejto žiadosti súčasne vyplýva, že navrhovateľ bol po vzniku nároku na starobný dôchodok ďalej zamestnaný, resp. dôchodkovo poistený, avšak jeho zamestnanie netrvalo nepretržite od vzniku nároku na starobný dôchodok do 31.12.2003. V žiadosti uviedol, že v dobe od 01.10.2001 do 30.09.2003 nepracoval.

V súdnom konaní však navrhovateľ okrem iného namietal skutočnosť, že od 01.01.2001 do 30.04.2004 bol v pracovnom pomere s Nemocnicou svätého Michala, Cintorínska 16, Bratislava, čo preukazoval

fotokópiou potvrdenia tohto zamestnávateľa z 30.12.2014. Pripojil aj fotokópie dokladov, ktoré podľa neho preukazujú ďalšie doby dôchodkového poistenia.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia.

S otázkou nepretržitosti zamestnania k 31.12.2003 sa krajský súd nevysporiadal. Ide však o okolnosť, ktorá by mohla mať vplyv na posúdenie zákonnosti jej rozhodnutia z hľadiska správneho záveru o nedostatku právomoci na rozhodnutie o žiadosti o starobný dôchodok. Odvolací súd preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f), a ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní sa krajský súd vysporiada aj s otázkou nepretržitosti zamestnania navrhovateľa k 31.12.2003 a vo veci znovu rozhodne, pričom svoje rozhodnutie riadne odôvodní. V novom rozhodnutí znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho. Toto rozhodnutie bolo prijaté počtom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.